

efter de hidtil gjældende Regler har været Tilfældet med de Indtægter, hvorfor de ere Erstatning.

§ 10.

Skvad der ifølge tidligere Lønningsbestemmelser er tillagt Nogen mere i Indtægt (derunder indbefattet de Lønningsstillæg, som ifølge den foregaaende Paragraph træde istedet for de hidtidige Sædtillæg og midlertidige Lønningsstillæg), end der ved en ny Lønningslov tillægges det af ham beklædte Embede eller Bestilling, beholder han som personligt Tillæg, dog at dette kun forsaavidt og paa samme Maade skal komme i Betragtning ved Pensionsberegning, som de Indtægter, hvorfor det er Erstatning, efter de hidtil gjældende Regler ere komne i Betragtning.

Personlige Tillæg bortfalde ganske eller forholdsviis ved Dyrkning paa Alderstillæg eller høiere Lønning i Genhold til nye Lønningslove, ligesom de i tidligere Lønningslove tagne Forbehold om Bortfaldet af personlige Tillæg forblive gjældende.

§ 11.

For de Embeders Vedkommende, som ifølge en Lønningslov ere bestemte til Inddragelse, træder en saadan Lov først i Kraft ved Embedsledighed. De i saadanne Embeder nu Ansatte lønnes som hidtil, navnlig ogsaa med de for dem hidtil bestemte Alderstillæg, dog at de af dem, som hidtil have haft Sædtillæg eller midlertidig Lønningsforbedring, istedetfor dette erholde et Lønningsstillæg i Dvereenstemmelse med Reglen i § 9.

Forsaavidt der under nogen i Lønningslovene bevilget Medhjælpsum er indbefattet Beløb i Anledning af saadan tilfjet Embedsinddragelse, vil et passende Beløb af fornævnte Sum være at indeholde, indtil Inddragelsen finder Sted, hvilket nærmere ordnes ved de aarlige Finantslove.

Naar nye Lønningslove træde i Kraft, bortfalder, forsaavidt ikke Andet enten i denne Lov eller i fornævnte Love udtrykkelig er bestemt, ethvert Krav paa Lønning, der støttes paa de ældre for de paagjældende Embeds- og Bestillingsmænds Vederlag af Statskassen givne Love og lignende Bestemmelser.

§ 12.

Dpgjørelsen af de Lønninger, som tilkomme de Embeds- og Bestillingsmænd, der lønnes efter Lønningslove eller i Genhold til Finantsloven, forelægges Finantsministeren, inden nogen Anviisning af disse kan finde Sted. Ved den Afgjørelse, som herefter træffes af Finantsministeren, i fornødent Fald i Forbindelse med den Minister, under hvem vedkommende Embeds- eller Bestillingsmand henhører, skal det have sit Forblivende for de Embeds- eller Bestillingsmænd, der herefter ansættes eller forflyttes, uden at de kunne gjøre Spørgsmaalet til Gjenstand for Domstolenes Afgjørelse. Saalænge de nuværende Embeds- og Bestillingsmænd forblive i de Stillinger, de indtage, naar denne Lov træder i Kraft, skal det staae dem frit for at bringe Spørgsmaalet for Domstolene, naar dette ikke har været dem formeent ved en ældre Lov.

§ 13.

Denne Lov, der træder i Kraft den 1ste April 1870, finder ikke Anvendelse paa geistlige Embedsmænd ligesaa lidt som paa de Embeds- og Bestillingsmænd, hvis Lønningsforhold ere ordnede ved Lov af 25de Juli 1867 om Lønninger m. v. ved Hæren, Lov af